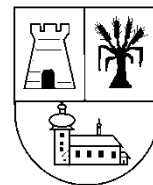

OBECNÍ ZPRAVODAJ

Radim, Studeňany, Tužín, Podhájí, Lhán

Občasník

◆ Říjen 2011 ◆

Číslo 11

Zápis ze zasedání zastupitelstva konaného dne 26. 9. 2011

Věřejného zasedání se účastnilo 6 členů ze 7 a tito zastupitelé schválili následující body:

- rozpočtové opatření, které si vyžádala rekonstrukce školní jídelny,
- koupi pozemku pod vodojemem na Podhájí,
- prodej zaplacené části pozemku – mezi čp. 83 a 81 v Radimi,
- vyčištění povrchových nečistot na pozemku č. 400 na Tužíně
- zplnomocnění p. ing. Arch. Šindlera ke shánění peněžních prostředků k vyčištění hrubých nečistot na pozemku č. 400 na Tužíně
- podání žaloby k soudu na paní Velkovou z Tužína, z důvodu neuvolnění obecní cesty u jejího domu.
- vydání společného kalendáře s obcí Dřevěnice na rok 2013
- provádění drobných st. úprav a zakonzervováním Valešovy chalupy
- finanční příspěvek pro správce vodovodu p. v. Sedláčka z Radimi

Nebylo schváleno:

- nákup el.energie od firmy Centropol Energy a.s.
- zabudování retardéru na Tužíně

Exkurze do Svijanského pivovaru

Ve čtvrtek 27. října 2011 se koná zájezd do pivovaru, bude se odjíždět v **15,00 hodin** od pošty.

Z kapacitních důvodů prohlídky, je zapotřebí závazně se nahlásit v místní prodejně OÚ a zaplatit částku 100,-Kč. V této ceně je zahrnuto vstupné a cesta autobusem.

Po prohlídce se občerstvíme v pivovarské restauraci.

!!! Uzavření přihlášek bude v pondělí 24. října 2011!!!

Další připravované akce

12. listopadu 2011 se bude konat tradiční posezení pro důchodce

19. listopadu 2011 proběhne rozsvícen vánočního stromu s doprovodem Táboranky

Radimská hospoda – ANO či NE?

Na dveřích radimské hospody“ U Růže“ již od začátku října visí cedule – TRVALE ZAVŘENO OD 28. 11. 2011. Toto stručné sdělení určitě nepotěšilo „štamgasty“, náhodné návštěvníky a určitě také představitele spolků. Ty posledně jmenované zejména proto, že budou muset přemýšlet o tom, kde a jestli vůbec budou moci organizovat své tradiční akce – plesy, výroční schůze, přednášky. A že jich v posledních letech nebyvalo málo, posuďte sami: Taneční zábavy či plesy Sokola, hasičů, Lesanu Tužín, Soběrazi, výročky Sokola, hasičů, zahrádkářů, posezení důchodců či žen při svátku matek, dětský karneval. To vše patřilo ke kulturnímu „normálu“ Radimi. A to nemluvím o nedělních „konferencích“, společném sledování mistrovství světa v hokeji či o rodinných oslavách. Bude to zachováno? Nebo ke klíčovým momentům v „životopise“ objektu (1729 výstavba hospody Kartuziány, padesátá léta 20. století vyvlastnění rodině Draslarových, dále provoz pod Jednotou Nová Paka, následně klempířská dílna JZD Radim, 1989 navrácení hospody dceři Draslarových paní Javůrkové, odkoupení v té době už ruiny Jaroslavem Jandou, generální oprava a v listopadu 1994 znovuotevření) přibude ještě – 28. listopad 2011 definitivní uzavření hospody v Radimi...

14 let v radimské škole

Je to již více než 14 let, kdy jsem prvně přišla do radimské školy. Zažila jsem tu vedení 4 starostů a moji první žáci si dnes již zakládají rodiny.

V létě roku 1997 jsem se s nejmladším synem přestěhovala do Jičína. Do té doby jsem žila v Jilemnici a pracovala tam na 1. stupni ZŠ celých 17 let. Na Jičínsku mi školský úřad nabídl dvě volná pracovní místa: V Radimi a ve Slatinách. Vybrala jsem si Radim, snad nejvíce pro svou polohu blíže k horám.

V radimské škole bylo právě po konkurzu, na který se však nikdo nepřihlásil, a proto jsem byla na 1 rok pověřena řízením školy tehdejším starostou panem Jiřím Stříbrným. Pamatuji se, že škole tehdy moc velkou budoucnost nedával. V červnu příštího roku 1998 byl vyhlášen konkurz na místo ředitele školy. Byla jsem tehdy jediným uchazečem a tak byla situace jasná.

Tehdejší ředitelování pod vedením školských úřadů bylo hračkou proti tomu, co obnášel přechod do právní subjektivity v roce 2003 a vedení subjektu po tomto roce. Hodně jsme tenkrát v této věci spolupracovali se starostou panem Josefem Kopačkou. Od roku 2003 se pravomoci, ale především starosti a zodpovědnost několikanásobně rozšířily.

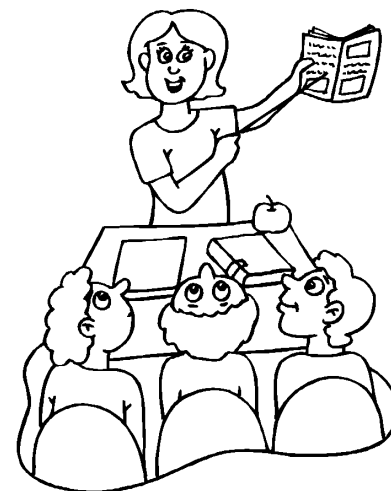
Školní budova byla rekonstruovaná v 70. letech a za mého působení se do dalších oprav dlouho nic neinvestovalo. Největší změnou bylo pořízení počítačové sítě v roce 2002, kterou na naší škole instalovala firma Autocont, tak, jako i v jiných školách naší republiky. Tyto počítače slouží dětem dodnes a nyní je v brzké době čeká výměna.

Větších oprav se škola dočkala až za starostování paní Zdeňky Brixové – rekonstrukce podlah ZŠ i MŠ, výměna oken celé budovy a letošní rekonstrukce školní kuchyně a jídelny.

Přestože jsme byli 14 let malou, jednotřídní školou, mnohokrát jsme slavili úspěch. Bylo to například výborné umístění některých našich dětí v pěveckých soutěžích Novopacký slaviček a Velišský slaviček nebo ocenění výtvarných prací v každoroční soutěži vyhlášené Českým mysliveckým svazem. Aktivity našich dětí znají místní lidé i z mnohých kulturních akcí přímo v obci. Od roku 2004 nabízela škola rodičům s dětmi zájezd do Chorvatska. Jičínské školy si naše žáky vždycky chválily pro svoji samostatnost, ukázněnost a cílevědomost.

Čas letí, lidé odcházejí, práce zůstává. Snad mi nikdo nebude mít za zlé, že odcházím možná o maličko dříve, než se čekalo. Dělal jsem tuto práci naplno a ráda. Ale – přibývají vnoučata, péče o stárnoucí rodiče a síl ubývá. Proto mi nezbývá, než popřát novému vedení školy šťastnou ruku, hodně úspěchů, dobrý kolektiv a hodné a šikovné žáčky.

Mgr. Alena Hančová

Tužínská kaplička

Uprostřed naší obce stojí kaplička vystavěná roku 1871. V letošním roce byla obecním zastupitelstvem prohlášena za „**Kulturní dědictví místního významu**“ a požádáno o přidělení dotace na její opravu. Uplynulých 140 let tuto památku poznamenalo tak, že je nutné zastavit její další chátrání. Vraťme se však zpět do doby, kdy to vše začalo.

Kaplička byla v roce 1871 postavena nákladem zdejších občanů. Vysvěcena byla 3. září téhož roku vikářem Antonínem Hrubým „**Andělu strážnému**“. Byl v ní umístěn zvoněk, který dříve zněl každý den a vybízel občany k modlitbám a také provázel každého na cestě poslední. Zvonil, hrozilo-li neštěstí, oheň nebo jiná pohroma. Dlouholetým zvoníkem býval Čeněk Glos nar. 1845, zastával také funkci obecního strážníka. Před kapličku vysadil dvě lípy. Když zemřel ve stáří 81 let tak po něm zvonila Marie Nožičková z č.p. 40. Potom zvonění převzala její dcera Marie, později provdaná Čudová. Ta už zvonila jen při úmrtí zdejších občanů. Po jejím přesídlení do Radimi

zvonek umlkl nadobro.

Nynější zvonek v kapliče je už druhý. Za první světové války vojenská komise chodila po vsi a sbírala od občanů předměty z barevných kovů zhotovené a došlo i na zvony. Byl tehdy sundán a použit na válečnou výzbroj. Po válce byl opatřen nový, ale ani ten nebyl ušetřen. Přišla okupace, Němci rozpoutali druhou světovou válku a došlo znovu na barevné kovy a tím i na zvony. Ten zdejší vezl občan Josef Rejfek z č.p. 33 do Jičina, čekal na převzetí dlouho, nikdo nepřicházel a tak švihl do koní a ujížděl i se zvonkem k Tužínu a doma ho zakopal do stodoly. Němci se po něm už nesháněli a tak unikl nedůstojnému konci. Po osvobození byl zase pověšen na původní místo.

Léta stárnutí a zub času vykonaly své i na kapliče. Hasičský sbor už v roce 1945 na svých schůzích projednával nutnost její opravy. Byla uspořádána dobrovolná sbírka u všech občanů. Vybraná částka byla značná a na sbírku přispěl i tužínský rodák poslanec NS Alois Petr. Na pokrytí střechy byly zakoupeny cementové tašky od pana Bílka z Valdic. Válečná doba zastavila veškeré podnikání, stavební materiál se těžko obstarával a tak s opravou se započalo až **v roce 1946**. Nakoupil se veškerý potřebný materiál, písek daroval František Glos a místo krytiny taškové byla zakoupena eternitová, kterou dodal a položil Vít Nydrle z Nové Paky. Veškerou práci vykonávali členové sboru zdarma. Pouze zednická práce byla částečně proplacena. Vnitřek byl vymalován a dne 28. října 1946 byla opravená kaplička vysvěcena farářem ze Železnice. Po vztyčení státní vlajky a zapění hymny, farář poděkoval jak členům sboru, tak i dárcům, kteří na opravu přispěli.

Další opravy se dominanta obce dočkala po 45 letech. **V roce 1991** se obecní zastupitelstvo usneslo, že pro dobrý vzhled, ale i z úcty k našim předkům, kteří těžce kapli stavěli, budou poskytnuty peníze na nutnou opravu. Zásluhu na úspěšném provedení opravy měli nejen zdejší občané, mezi nimi i několik chalupářů, ale i občané z Radimi. Celkem bylo odpracováno 512 hodin a náklady činily tehdy na materiál 3.689,- Kč a 176 hodin bylo placeno ve výši 1.760,- Kč. V říjnu byly venkovní práce ukončeny.

Současný stav památky vyžaduje opravy většího rozsahu. Po vypracování projektové dokumentace oprávněnou autorizovanou osobou bylo požádáno o přidělení dotace u Státního zemědělského intervenčního fondu v Hradci Králové. Po podepsání dohody o poskytnutí dotace z „**Programu rozvoje venkova ČR**“, bylo zahájeno výběrové řízení a po podepsání smlouvy o provedení prací budou ještě v letošním roce zahájeny práce.

Předpokládané ukončení celkové opravy kapličky je plánováno na **květen 2012** a pak při následném vysvěcení se uvažuje o uspořádání důstojné oslavy. Je také připravována publikace, která zachytí historii obcí Tužín a Podhájí od jejich první zmínky v roce **1406**. Do této brožury chceme zahrnout i další zajímavosti ze života v těchto obcích a proto vyzýváme všechny rodáky a pamětníky, aby se osobně přihlásili kronikáři panu Miroslavu Říhovi nebo na tel. 607 936 444, nejpozději však do konce tohoto roku.

POPISNÁ ČÍSLA V RADIMI

Číslo 32- JAROSLAV NOVÁK

Nejstarším připomínaným je Václav Petr, obecní zastupitel, narozen 1820. Dalším majitelem byl jeho syn Jan (1854), který se přizemnil do Lháně a chalupu koupil František Andres (narozen 1845), který si v roce 1876 vzal Annu Radimských (ročník 1855) z Újezdce. Ti měli děti Františka (1879), Jaroslava (1897) a Růženu, provdanou Jiranovou do Studeňan. Následovali manželé Václav Luňák (1889), který pocházel z Bradlecké Lhoty a Jaroslava, rozená Andresová (1897). Ti měli dva syny, kteří oba zůstali svobodní, Ing. Jaroslava (1921-2007), který žil v Praze a Václava (1927), který zde jako zaměstnanec JZD Radim bydlel a při tom i hospodařil až do roku 1986, kdy zemřel. Objekt převzala rodina Nováková, v současné době není obývaný. Dům byl postaven z kamene v polovině 19. století.

Číslo 33 – JAROMÍR ŠIMEK

První zmínka se týká manželů Jana Menšíka (1847) a Barbory Menšíkové (1839), kteří byli bezdětní. Následovali dědici Ignác Menšík a jeho dcera Josefa (1857), podrobnosti nejsou známy. Postupně zde žilo pět generací Menšíků, poslední Jan zemřel bezdětný. Od Menšíkových koupili usedlost manželé Kubínovi v roce 1906 (druhý údaj zmiňuje už rok 1902) – František (1860) z Brad a Františka (1868) z Podůlsí, kteří se vzali 1887. Měli děti Františku (1889), Františka (1891), Josefa (1897) a Václava (1900). V usedlosti začala hospodařit nejstarší Františka, která si v roce 1914 vzala Františka Andresa (1879), který padl v roce 1916 v první světové válce, zůstala po něm půlroční dcera Božena. Vdova Františka si po válce (1920) vzala Bedřicha Sedláčka (1891) z čp 50, který Boženu adoptoval, a nadále tedy nosila jméno Sedláčková. Ve společném manželství měli ještě dceru Miluši (1921 říjen 2000), která si v roce 1948 vzala Františka Šimka (1914-1972) z Tužína. Božena Sedláčková se provdala, s manželem Václavem Polákem ze Studeňan měli 4 děti: Boženu, Václava, Marii a Alenu. Manželé Šimkovi, kteří na usedlosti hospodařili, měli dva syny – Milana (1949), který se odstěhoval do Soběraze a Jaromíra (1955). Ten se oženil s Ivanou (1954), rozenou Čudovou z Tužína. I oni mají dva syny – Pavla (1979) a Ondřeje (1983). Původní stavení bylo roubené s kamenným chlévem z konce 18. Stolení. Podle záznamů byl opravován v roce 1887 (podezdívka). Nové domovní stavení bylo postaveno jako jednopatrové v roce 1962. V roce 1969 shořela stodola, mísirna a také střechy obytné části a chléva, což si vyžádalo v letech 1970-72 rozsáhlou opravu.

V listopadovém čísle se zastavíme u dalších dvou popisných čísel – 34 a 35. Chcete-li nám pomoci s některými upřesněními, kontaktujte nás na mobilu 603346410, na pevné lince 493597343 či na e-mailu : nidrlovi@wo.cz .

Václavové Nidrlové

VOLEJBAL V POLOVINĚ

Radimský volejbal – to je docela dobře zavedená firma. Soutěže jsou nyní v polovině, připomeňme si tedy úspěšnost jednotlivých týmů.

Krajská soutěž mužů, skupina A :

1. Dřevěnice B	10	8	2	26 : 12	18
2. RADIM	10	8	2	27 : 15	18
3. Semily	10	8	2	25 : 16	18
4. Benešov	10	6	4	23 : 13	16
5. Harta	12	2	10	12 : 31	14
6. Rokytnice	10	3	7	17 : 23	13
7. Pecka	10	1	9	8 : 28	11

Mixy-okresní přebor :

1. L. Bělohrad	6	6	0	18 : 5	12
2. TJ Jičín	6	4	2	16 : 6	10
3. Vys. Veselí	6	3	3	10 : 11	9
4. Šárovcova Lhota	6	2	4	9 : 15	8
5. Mlázovice	5	2	3	8 : 11	7
6. ASPV Jičín	5	2	3	7 : 11	7
7. LESAN TUŽÍN	6	1	5	6 : 15	7

Ženy-okresní přebor :

1. Jičín B	6	6	0	18 : 2	12
2. Hořice	6	5	1	15 : 7	11
3. L. Bělohrad B	6	4	2	15 : 8	10
4. RADIM	6	3	3	12 : 10	9
5. L. Bělohrad A	6	2	4	7 : 13	8
6. Vys. Veselí	6	1	5	5 : 16	7
7. Dřevěnice B	6	0	6	3 : 18	6

Žactvo-okresní přebor :

1. RADIM	9	8	1	16 : 3	17
2. Vys. Veselí	6	5	1	11 : 3	11
3. Hořice	6	3	3	6 : 6	9
4. L. Bělohrad	9	0	9	1 : 18	9
5. Dřevěnice	6	2	4	5 : 9	8

Svoji soutěž rozehrají ještě nejmladší borci v kategoriích „Barevného volejbalu“, od listopadu se bude hrát v tělocvičnách, Radim nezůstane mimo!

Výročí v našich vískách

listopad

Holubjak Ondrej
Nidrle Václav

Sříbrný Jiří
Valeš Jan

Pranostika

Na svatého Marka (7.10.), kdo má málo chleba, ať kouše jabka.

Po svaté Tereze (15.10.) mráz po střechách leze.